

Miłość pod Padwą

Angelo Beolco Ruzzante

Miłość pod Padwą

Mandragora

Niccolò Machiavelli

Mandragora

GRUDZIĄDZ

TEATR ZIEMI POMORSKIEJ

Dyrektor i Kierownik Artystyczny
ANTONI BANIUKIEWICZ

Kierownik Literacki
MARIA ŻUROWSKA

Wieczór komedii renesansowej

Angelo Beolco Ruzzante

Miłość pod Padwą

Niccolo Machiavelli

Mandragora

czyli

Napój zapładniający

¹⁸
Premiera czerwiec 1978 r.

ANGELO BEOLCO, padewczyk, urodził się w 1502 roku; 62 lata przed Szekspirem, 160 lat przed Moliere, około 23 lata przed Brueglem, 28 lat przed Kochanowskim (którego przyjechał do Padwy na studia dziewięć lat po śmierci Beolca), 19 lat po Rabelais. Zmarł mając 40 lat. Pisał w starym dialekcie padewskim, co wyjaśnia dlaczego pozostał nieznaną również i dla Włochów do końca XIX wieku. Dopiero w roku 1929 słynny Charles Dullin wystawił jednoaktówkę Beolca „Bilora” w teatrze Atelier w Paryżu.

We wszystkich komediach Beolca występuje Ruzzante: młody, uczciwy, naiwny, chciwy, tchórzliwy wieśniak, zawsze dostający po głowie. Grał go sam autor, Angelo Beolco, dlatego właśnie nazywano go Ruzzante — imię popularne w okolicach Padwy.

Beolco był autorem uczonym, aktorem wyrefinowanym, jego komedie nie były przeznaczone dla plebsu, stanowiły zabawę wytwornego towarzystwa.

Jerzy Adamski

Kiedy w roku 1484 odkryto dzieło architekta i pisarza rzymskiego Witruwiusza, odradzające się Włochy zdobyły wielką szansę kierunku poszukiwań w dziedzinie rozwiązań architektonicznych budynków teatralnych, a co za tym idzie kształtu sceny. Wynikiem eksperymentów włoskich architektów był Teatro Olimpico w Vicenzy. Były to teatry dworskie. Jednocześnie z Witruwiuszem odkryto niejako poetykę Arystotelesa, która narzuciła dramaturgom sztywną konwencję, doprowadzając szybko do tego, iż największym powodzeniem zaczęły się cieszyć intermedia. W latach 30-tych XV w. zaczyna się obserwować renesans komedii w tak zwanym duchu plautowskim, jednocześnie wystawia się oryginalne komedie Plauta i Terencjusza.

Ruzzante, pod którym to imieniem znany autor i aktor komediowego, napisał pod silną inspiracją Plauta dwie sztuki: La Pioranta i La Vacaria. Reszta komedii odznacza się bardziej oryginalną strukturą, pisana jest dialektem padewskim, i są to tak zwane komedie popularne, jak: Batina, Il Parlamento di Ruzzante, Menego, Fiorina i inne.

NICCOLO MACHIAVELLI

Urodził się we Florencji 3 maja 1469 roku. W wieku 29 lat pełni funkcję drugiego sekretarza republiki i szybko zostaje kierownikiem drugiej kancelarii. Jest to początek jego burzliwej, wspaniałej kariery politycznej. **Machiavelli** pozostawił po sobie stosunkowo niewielką ilość dzieł literackich, w tej liczbie poematy, nowele i komedie obyczajowe. Najbardziej znaną jest **Mandragora**. Jest to nowy typ komedii renesansowej. **Machiavelli** zmarł w 1527 roku.

WIECZÓR KOMEDII RENESANSOWEJ

Angelo Beolco Ruzzante

Miłość pod Padwą

adaptacja: Andre Gille

przekład: Jerzy Adamski

Osoby:

Menato	ANTONI POLARCZYK
Matka Menaga, wdowa	INA MASIEJEWSKA
Flora, jej córka	MARIA SKOWROŃSKA
Tacjo, brat Menagi	PIOTR MILNEROWICZ
Tonino	HENRYK WÓJCIKOWSKI
Andronik	BRONISŁAW ORLICZ
Piolo	ADAM BŁAŻEJCZYK
Ruzzante	MACIEJ FERLAK

REŻYSER:
KRZYSZTOF ROTNICKI

ASYSTENT REŻYSERA:
MACIEJ FERLAK

Niccolo Machiavelli

Mandragora

czyli

Napój zapałdniający

przekład: Mirosława Wyszogrodzka-Ślaska

Osoby:

Kallimach	MACIEJ FERLAK
Siro	HENRYK WÓJCIKOWSKI
Messer Nicia	PIOTR MILNEROWICZ
Liguria	ANTONI POLARCZYK
Brat Tymoteusz	BRONISŁAW ORLICZ
Lukrecja	MARIA SKOWROŃSKA

SCENOGRAF:
BOŻENA KORULSKA

INSPICJENT, SUFLER:
IRENA JASIŃSKA

Niccolo Machiavelli

KANCONA

śpiewana przed zaczęciem przedstawienia

Żywot nasz równy chwili,
Lecz obfity w strapienia;
Od mozołów brzemienia
Nikt się nie uchyli!

Śladem własnych zachcianek
Dążymy trawiąc bezpowrotnie lata;
Kto wrósł duszą w zaścianek,
Gdzie do drzwi troska powszednia kołata,
Nie zna podstępów świata,
Nie zgłębia, co go czeka
Ani jak to przypadki
W klęsk się wiążą splot rzadki —
W matnię na człowieka.

Na przekór drętwej nudzie,
My — nimfy płocze, my — młodzieńcy mili
Wybraliśmy odludzie,
By móc żyć życiem ptaków i motyli.
Otośmy tu przybyli
Ochoczo rozśpiewani,
Radzi tanecznym kołem
Uczyć to święto społem,
W przezacnej kompanii.

Skusił nas do przybycia
Wasz wielkorządca — to imię wspaniałe,
Gdzie mają swe odbicia
Niebiańskich cnót bogactwa wiecznotrwałe.
Ufni w łask tylu chwałę,
W szczęsny byt społeczności,
Możecie śmiać się, bawić
I wdzięcznym sercem sławić
Męża Opatrzności.

KANCONA

po drugim akcie

W czepku się rodzi, kto się rodzi głupi:
W mig wieżę bredni jako prawdę kupi!
Nie podżegany żądzą wywyższenia

Gwałtów ślepych nie wszczyna;
W błędny krąg udręczenia

Nie pcha go strach... Pocieszny doktorzyna

Chce koniecznie mieć syna,
Chce być szczęśliwym tatą —

Jakby się osioł istotą skrzydlatą
Sam sobie snił! Piastując to marzenie
Resztę spraw świata puszcza w zapomnienie.

przekład obu kancon **Roman Koloniccki**

Kierownicy pracowni:

stolarskiej: **Władysław Barwik**, malarskiej: **Józef Zamysławski**, krawieckiej: **Józef Rakoczy**, rekwizytorskiej: **Henryk Thom**, perukarskiej: **Elżbieta Nitkowska**, główny elektryk: **Tadeusz Sziming**

Kierownik techniczny

Wojciech Górny

Kierownik organizacji widowni

Romuald Buczkowski

Kasa teatru czynna od czwartku do niedzieli w godz. od 10.00 do 12.00 i od godz. 17.00 do 19.00 (tel. 234-76). Zamówienia na bilety przyjmuje dział organizacji widowni (tel. 234-76) w godz. od 8.00 do 15.00

W repertuarze:

- L. M. Montgomery ANIA Z ZIELONEGO WZGÓRZA
- A. Wydrzyński UCZTA MORDERCÓW
- A. Fredro ZEMSTA
- M. Bordowicz NON STOP
- L. Pirandello HENRYK IV
- T. Różewicz ŚWIADKOWIE ALBO NASZA MAŁA
STABILIZACJA
- J. Szaniawski DWA TEATRY

W przygotowaniu:

- II. Dobrowolska NIE MA KONIA DLA MARYNY

Cena 5 zł

